

- 2) Artykuł 62 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 883/2004 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu państwa członkowskiego, które przewidując, iż obliczenie wysokości zasiłków dla bezrobotnych opiera się na wysokości wcześniejszego wynagrodzenia, nie pozwala, jeżeli wynagrodzenie otrzymywane przez zainteresowanego z tytułu ostatniej pracy najmniej wykonywanej na podstawie tego ustawodawstwa zostało ustalone i wypłacone dopiero po ustaniu stosunku pracy, na uwzględnienie wynagrodzenia otrzymanego przez zainteresowanego z tytułu tej pracy.

(¹) Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 22 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – AT/Pensionsversicherungsanstalt

(C-32/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Obywatelstwo Unii – Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 17 ust. 1 lit. a) – Prawo stałego pobytu – Nabycie przed upływem nieprzerwanego pięcioletniego okresu pobytu – Pracownik, który w chwili zaprzestania aktywności zawodowej osiągnął wiek uprawniający do ubiegania się o emeryturę)

(2020/C 77/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AT

Strona pozwana: Pensionsversicherungsanstalt

Sentencja

Wykładni art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy dokonywać w ten sposób, że w celu uzyskania prawa stałego pobytu w przyjmującym państwie członkowskim przed upływem nieprzerwanego pięcioletniego okresu pobytu, warunki odnoszące się do prowadzenia tam aktywności zawodowej przez co najmniej 12 ostatnich miesięcy i nieprzerwanego zamieszkiwania przez okres przekraczający trzy lata mają zastosowanie do pracownika, który w chwili zakończenia aktywności zawodowej osiągnął wiek określony w ustawodawstwie tego państwa członkowskiego jako wiek uprawniający do ubiegania się o emeryturę.

(¹) Dz.U. C 131 z 8.4.2019.